

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2-09-13 ברק נ' אלביליה

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט עידו כפכפי

התובע ארנון ברק, עו"ד

נגד

**הנתבע יהורם אלביליה
ע"י ב"כ עו"ד רמי מור**

פסק דין

- 1
- 2 בני זוג נמצאים בהליך גירושין. במהלך שיחה בין בני הזוג העוסקת בהליך גירושין, ביקשה
- 3 האישה מהבעל שייתן לה מסמכים אודות עסקו. בתגובה סרב הבעל, בטענה שלא מוכן לתת
- 4 את המסמכים "לעורך דין הנוכל שלך". האם אמירה זו מהווה לשון הרע המקנה לעורך הדין
- 5 של האישה זכות לפיצויים בגין פגיעה בשמו הטוב?
- 6
- 7 רקע וטענות הצדדים
- 8 2. התובע, עורך דין במקצועו, מייצג את אשתו של הנתבע, מראשית שנת 2013, בהליכי גירושין,
- 9 מול הנתבע. ביולי 2013, נודע לתובע מפי אשת הנתבע, לקוחתו, כי הנתבע כינה אותו באוזניה
- 10 "עורך הדין הנוכל". לפיכך פנה לנתבע במכתב מיום 21.7.13 בדרישה לפצותו ודרש התנצלות
- 11 בכתב. בתגובה פנה הנתבע בתלונה לוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין בטענה כי התובע
- 12 מאיים עליו בניהול הליכים אישיים שעה שמייצג את אשתו כנגדו.
- 13
- 14 בגין שני פרסומים אלו, השיחה עם האישה והתלונה ללשכת עורכי הדין, הגיש התובע תביעתו
- 15 ביום 1.9.13, לפיצוי בסך 120,000 ₪ בגין פגיעה בשמו הטוב.
- 16
- 17 מאחר ובכתב תביעתו, לרבות בכתב התשובה, טען התובע באופן עמום, כי הנתבע בשיחה עם
- 18 "אדם אחר" כינה את התובע "נוכל", הכחיש הנתבע בכתב הגנתו כי אמר את הדברים
- 19 המיוחסים לו. בקדם המשפט הבחיר התובע כי אותו "אדם אחר" הינה אשתו, של הנתבע,
- 20 וניתנה לנתבע רשות לתקן הגנתו.
- 21
- 22 בכתב ההגנה, טרם החלפת ייצוג, טען הנתבע כי אם אמר את הדברים היה זה בעיצומו של
- 23 ויכוח עם בת הזוג בתוך ביתם. לטענת הנתבע לא מדובר בלשון הרע וגם אם מדובר בלשון
- 24 הרע, מדובר בביקורת על התנהגות התובע המהווה הבעת דעה שנעשתה בתום לב והתובע
- 25 מנהל הליך משפטי בגין זוטי דברים שאינם מצדיקים דיון או פיצוי. הנתבע מכחיש כי ניתן

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2-09-13 ברק נ' אלביליה

תיק חיצוני:

1 להבין מהדברים שהכוונה לתובע וטוען כי עומדת לו הגנת עניין אישי כשר (סעיף 15(3) לחוק
2 איסור לשון הרע) וביחס לתלונה ללשכת עורכי הדין עומדת לו הגנת סעיף 15(8) לחוק.
3
4 התובע סבור כי מדובר בפרסומים אסורים ועומדת לו חזקה החוקה כי הדברים נאמרו שלא
5 בתום לב כאמור בסעיף 16(ב) לחוק.
6

דיון והכרעה

7 הפרסום הראשון – כינוי התובע "נוכל"
8
9 מבחינת המסכת העובדתית ולמרות עדותו המתחמקת של הנתבע, בפועל אין מחלוקת
10 עובדתית כי נאמרו הדברים המיוחסים לנתבע. התובע נסמך על הקלטת השיחה בין הנתבע
11 לאשתו, אשר העידה, וניתן לשמוע בבירור מההקלטה כי במהלך שיחה הנוגעת להליך
12 הגירושין, ביקשה האישה כי הנתבע ייתן לה מסמכים ובתגובה השיב לה הנתבע:
13 "בשביל מה? בשביל לתת לעורך דין הנוכל שלך? לא כפרה".
14 הדברים נשמעים במפורש בשיחה, אולם מהווים הם חלק משיחה שהמשיכה לאחר דברים
15 אלו ואשר הקלטתה הוצגה רק בחלקה.
16
17 סעיף 3 לחוק קובע כי אין נפקא מינה אם לשון הרע הובעה במישרין ובשלמות, או אם היא
18 והתייחסותה לאדם הטוען שנפגע בה, משתמעות מן הפרסום או מנסיבות חיצוניות. מרבית
19 עדויות הצדדים נגעו לשאלה האם בדבריו ובכינוי "נוכל" התייחס הנתבע לתובע. למרות
20 שהנתבע חזר והכחיש כי התכוון באופן ספציפי לתובע, התרשמתי ממכלול העדויות, מנסיבות
21 העניין כי עולה שהפרסום הינו אודות התובע.
22
23 הנתבע אישר כי פגש בתובע לפחות בשני מפגשים קודמים לאותה שיחה, דיון אחד במשרדי
24 באת כוחו, ודיון נוסף בבית הדין הרבני ולכן עולה כי שיחתו עם אשתו סמוך לאותם מפגשים
25 אשר עסקה במסירת מסמכים לצורך ניהול ההליך המשפטי, התייחסה באופן מסוים לעורך
26 הדין שייצג את אשת הנתבע. לא מצאתי יסוד לעדותו המיתממת של הנתבע אשר העלה
27 סברות, לראשונה בעדותו, וטען כי סבר שהנתבעת פונה לייצוץ נוסף.
28
29 כמו כן אין בידי לקבל הסברו כי כינה את התובע "נוכל" על רקע הבעת דעה כללית לפיה מי
30 שהבטיח לאשתו כי תקבל מזונות של 15,000 ₪ לחודש, הוא נוכל.
31
32 עם זאת, במכלול עדויות הנתבע, עולה כי אכן הדברים נאמרו בהקשר של ויכוח סביב המצאת
33 תיעוד אודות הכנסותיו, תוך שהנתבע סבור כי אינו חייב לשלם מזונות בהיקף האמור וכי

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2-09-13 ברק נ' אלביליה

תיק חיצוני:

- 1 התובע נותן לאשתו עצות לא מבוססות, אשר גורמות לה לסרב לסיים את סכסוך הגירושין
2 והסכמה לפי הצעות הנתבע.
- 3
- 4 על רקע דברים אלו, יש לבחון האם הפרסום מהווה לשון הרע.
5
- 6 למרות שעילת התביעה הינה פרסום של אמירה של הנתבע לאשתו בתוך ביתם וללא עדים .4
7 נוספים, בחר התובע לרכז את עיקר טיעונו בניסיון להוכיח התנהגות שיטתית של הנתבע
8 באירועים נוספים שהתרחשו לאחר הגשת התביעה.
9
- 10 יש לזכור כי במקביל להגשת תביעה זו, ממשיך התובע ומייצג את אשת הנתבע בהליכי
11 הגירושין כנגד הנתבע ומתוך הליכים אלה ביקש להרחיב היריעה ולהציג אירועים נוספים.
12 אין בידי להידרש לעילות תביעה נוספות, ואין לתת כל משקל לטענות הכלליות בסעיפים 3,4
13 לתצהיר התובע ביחס להתנהגות הנתבע.
14
- 15 אמנם התרתי הגשת מסרונים מהנתבע לאשתו, שנכתבו לכאורה סמוך לשמיעת הראיות ובהן
16 מתבטא באופן בוטה כנגד התובע, אולם מסרונים אלו אינם חלק מעילת התביעה. מוכן אני
17 לקבל כי מראיות אלו עולה כי הנתבע התכוון בפרסום הנדון לתובע, שכן ממשיך להיתמם
18 ובשיחות שלו עם אשתו, הוא מכנה את התובע בתארים שונים תוך שהוא נמנע מלציין את
19 שמו.
20
- 21 עצם הימנעות מציון השם, אינה פוגעת בכך שממכלול הפרסומים עולה כי הנתבע מתייחס
22 לתובע.
23
- 24 עם זאת, לא מצאתי כי ניתן לקבל את התיאור של התובע ואשת הנתבע כי לאחר אותה שיחה .5
25 עם הנתבע, חששה שמא התובע אמנם נוכל ופנתה לתובע באופן חשדני, כהגדרתו. מעדותה
26 עלה כי לא זכרה מתי בוצעה אותה שיחה, טענה שיתכן כי ביום 21.7.13, אולם טענה כי פנתה
27 לתובע רק בחלוף מסי ימים. עדות זו אינה מתיישבת עם העובדה כי כבר ביום 21.7.13, פנה
28 התובע במכתב דרישה לנתבע.
29
- 30 ממכלול הנסיבות עולה כי אשת הנתבע ציינה באוזני בא כוחה, התובע, כי הנתבע כינה אותו
31 "נוכל" בשיחה פרטית ביניהם והתובע בחר לעשות שימוש באמירה זו ולפנות לנתבע במכתב
32 דרישה להתנצלות ולפיצוי כספי.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2-09-13 ברק נ' אלביליה

תיק חיצוני:

- 1 שעה שלא קיבלתי את גרסת הנתבע כי הדברים נאמרו באופן כללי על כל אדם שהיה מייעץ
2 לאשתו כי זכאית היא למזונות בסך של 15,000 ₪ לחודש, אין בידי להידרש לטענות התובע
3 כי הייעוץ שנתן היה ועודנו מתאים לדין ולהלכה.
4
5 הנתבע לא התגונן במפורש בטענת "אמת דיברתי". אין צורך להכריע האם אמנם התובע נוכל
6 לאור עצותיו ללקוחות, והאם הבטיח לאשת הנתבע כי תקבל מזונות בשיעור הנטען ותזכה
7 למחצית מרכושו של הנתבע. עניינים אלו עדיין תלויים ועומדים בהליך משפטי אחר ושאלת
8 סבירות עצתו של התובע לאשת הנתבע, אינה פלוגתא הדורשת הכרעה בהליך זה.
9
10 לפיכך לא מצאתי צורך לקבוע ממצאים בעניינים אלו ואבחן להלן האם הפרסום האמור על
11 רקע נסיבותיו, מהווה לשון הרע המזכה את התובע בפיצוי.
12
13 ככלל, טענה כי אדם הוא נוכל, מהווה לשון הרע שכן מדובר בפרסום אשר עלול להשפיל אדם .6
14 בעיני הבריאות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג וכן לפגוע במשלח ידו. עם זאת, אופיו
15 של הפרסום מתפרש על רקע הקשרו הכללי ונסיבות אמירתו. לא כל שפה בוטה או קללות
16 כלפי אדם יחשבו כלשון הרע. שמיעת הדברים של הנתבע במהלך שיחה עם אשתו מובילה
17 למסקנה כי הכינוי "נוכל", באותו משפט, דומה במהותו לכל קללה אחרת שהיה מפנה הנתבע
18 כלפי התובע ובנסיבות אלו הדברים אינם עולים לכדי לשון הרע.
19
20 יפים לעניין זה הדברים בת"א (שלום י-ס) 41370-01-12 שמש נ' פ, 9.2.14 שם במהלך ויכוח
21 בין שני עורכי דין במסדרונות בית המשפט כינתה הנתבעת את התובע "מופרע וחולה". כבי
22 השופטת ש' ליבוביץ קבעה שם כי לא מדובר בלשון הרע:
23 "ההתייחסות בפסיקה לקללות, גידופים ונאצות אינה עשויה מקשה אחת. כל
24 מקרה נבחן לגופו בהתאם לנסיבותיו בשים לב לטיב ההתבטאויות, זהות
25 הצדדים, נימת הדיבור ונסיבות הפרסום (לסקירה מקיפה של פסקי הדין אשר
26 במסגרתם נבחנה השאלה האם גידוף מהווה לשון הרע ראו: ת"א (שלום חי')
27 23300-11-10 רמי כהן נ' חנה עמית כוכבי פס' 22 – 35 (10.3.2012)). כאשר
28 מדובר בפרסום שנעשה בעת כעס ומריבה, על פי רוב הוא לא יתפרש על יד
29 האדם הסביר כמבטא אמת עובדתית (ראו: אורי שנהר דיני לשון הרע 131
30 (תשנ"ז); ע"פ 8735/96 ביטון נ' קופ פס' 10 פ"ד נב(1) 19 (1998);
31 ת"א (שלום י-ס) 1594/06 אורלי עטיה ברהם נ' יעקב בניטה פסקה 31
32 "(23.11.2003)."
33

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2-09-13 ברק נ' אלביליה

תיק חיצוני:

1 כאמור לעיל, לא קיבלתי את גרסת אשת הנתבע כי מהפרסום אכן חששה כי התובע נוכל.
2 קביעה זו מובילה למסקנה כי בחינת הפרסום על רקע מקום פרסומו ונסיבות אמירתו
3 מובילים למסקנה כי אדם סביר לא היה מתרשם משיחה זו כי התובע אמנם נוכל. אכן כינוי
4 "נוכל" מטילה דופי ביושרו האישי והמקצועי של התובע, אולם נסיבות אמירה זו האמירה
5 נכנסת לתחום הקללות והגידופים ולא כניסיון להיות אמירה בעלת אמת עובדתית.
6

7 גם לעניין זה מצאתי מקום להפנות לדברים בת"א (שלום י-ם) 41370-01-12 הנ"ל:
8 "בשים לב למכלול הנסיבות שפורטו לעיל, מקום האירוע, הרקע שקדם לו ותוכן
9 הביטויים שנאמרו, איני סבורה שיש מקום לקבוע כי הדבר השפיע על ההערכה
10 לה זוכה התובע בין הבריות ואין להניח כי הדבר עלול לפגוע במשלח ידו. קשה
11 להלום כי אדם אובייקטיבי היה מסיק שהנתבעת התכוונה לקבוע אמת
12 עובדתית אשר עניינה אבחנה קלינית לגבי מצבו הנפשי של התובע. לשון אחר,
13 אין מקום להניח כי "האדם הסביר" היה מסיק מהתבטאויות אלה שהתובע הוא
14 בפועל אדם מעורער בנפשו."
15

16 על כן עולה כי הפרסום הראשון, כינוי התובע "נוכל", אינו בגדר לשון הרע.
17

18 לאור מסקנתי מתייטר הצורך לבחון האם עומדות לנתבע ההגנות הקבועות בחוק. עם זאת
19 מצאתי לנכון לבחון קיומן של ההגנות ולא מצאתי כי ניתן לקבל את טענת התובע כי יש
20 להפעיל לחובת הנתבע את החזקה כי פעל שלא בתום לב. הנתבע סבור באמונה כנה, כי התובע
21 מייצץ לאשתו עצות שלא תורמות לניהול הליך הגירושין ביניהם וגורם לה לחשוב כי עשויה
22 לקבל פיצוי מעבר לזכויות המגיעות לה. על רקע דברים אלו ואמונת הנתבע כי רמתו
23 המקצועית של התובע אינה גבוהה, כינה את התובע באוזני אשתו "עורך דין הנוכל שלך".
24 על פניו מדובר בפרסום שהינו הבעת דעה על התנהגות התובע כב"כ של אשתו של הנתבע,
25 הגנה הקבועה בסעיף 15(5)(א) לחוק. מדובר בפרסום שלא חרג מהסביר בנסיבות שיחה בין
26 בני זוג ולכן קמה חזקה שנעשה בתום לב.
27

28 אמנם עולה כי הנתבע ממשיך להביע באוזני אשתו את דעתו אודות עורך דינה, אולם כל עוד
29 פרסומים אלו לא חורגים משיחה בין בני זוג הנמצאים בהליך גירושין, יש לקבוע כעניין של
30 מדיניות משפטית שהתבטאויות כאמור, בוטות ככל שיהיו, לא אמורות להוות עילה לתביעה
31 בגין לשון הרע.
32

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2-09-13 ברק נ' אלביליה

תיק חיצוני:

- 1 היקפו של הפרסום ונסיבות פרסומו, מהוות משקל בשאלה האם נכנס הוא לגדר לשון הרע
 2 ולכן קבעתי לעיל כי אמירה מעין זו שלא יצאה מחלל ביתם של בני הזוג, אינה מהווה לשון
 3 הרע.
 4
- 5 עומדת לנתבע הגנת תום הלב, שכן הפרסום כאמור לא חרג מתחום הסביר בנסיבות השיחה .8
 6 עם בת הזוג והיה הבעת דעה על התנהגות התובע כב"כ של אשת הנתבע. טבעי הוא כי בני זוג
 7 בהליך גירושין המנוהל בדרך של הגשת תביעות הדדיות ואשר הגיע למצב בו בני הזוג אינם
 8 יכולים לתקשר באופן ישיר, תוך שהאישה מקליטה את הבעל בשיחות עמו, יגרור מתח בין
 9 בני הזוג אשר יכול להוביל להתבטאויות כנגד עורך הדין המייצג את הצד שכנגד. כל עוד
 10 מדובר בהתבטאויות בין בני הזוג, אשר לא מהוות איומים או הסתה לאלימות, וגם אם
 11 פוגעות ומעליבות את עורך הדין, באשר לרמתו המקצועית או לטיב הייעוץ שנותן, מדובר
 12 באמירות אשר זכאיות להגנה בהתאם להגנות הקבועות בחוק.
 13
- 14 אמת המידה הקבועה בסעיף 16 לחוק, היא שהפרסום לא חרג מתחום הסביר בנסיבות
 15 אמירתו. לפיכך, אין דין ויכוח או שיחה בין בני זוג בתוך ביתם כדין פרסום דעתו של אדם
 16 באמצעי תקשורת חיצוניים או ברשתות חברתיות, למרות שדי לפי לשון החוק כי פרסום יגיע
 17 לאדם אחד זולת הנפגע, פרסום מעין זה צריך להיות בוטה במיוחד כדי שתישלל ההגנה של
 18 תום לב בגין פרסומו.
 19
- 20 לפיכך גם אם כינוי התובע כ"נוכל" בשיחה בין הנתבע לאשתו מהווה לשון הרע, עומדת לנתבע
 21 ההגנה כי מדובר בהבעת דעה בתום לב על התובע.
 22
- 23 גם אם לא עומדת לנתבע הגנת תום הלב או הגנה אחרת בחוק, נסיבות העניין אינן מצדיקות .9
 24 פסיקת פיצוי לתובע. אכן החוק מאפשר פיצוי ללא הוכחת נזק, אולם הכוונה היא ללא הוכחת
 25 שיעור הנזק כאשר מסתבר מטיב הפרסום כי באופן טבעי פוגע בשמו הטוב של אדם ועלול
 26 לגרום לו נזק.
 27
- 28 התובע בחר לקחת פרסום שנעשה בתוככי ביתו של הנתבע ואשתו, אולם לא מצאתי כי פרסום
 29 מעין זה גרם לו נזק בפועל או מקים את הזכות לפיצוי ללא הוכחת נזק. כאמור לעיל, עדות
 30 אשת הנתבע כי חששה שמא יש אמת בפרסום כנגד התובע אינה מהימנה בעיניי. עולה רושם
 31 של ניסיון להאדיר אמירה של הנתבע, אשר אין בכוחה לגרום לנזק כלכלי לתובע, ולהפוך
 32 אותה לכלי אשר ימונע מהנתבע להביע דעתו כנגד התובע.
 33

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2-09-13 ברק נ' אלביליה

תיק חיצוני:

- 1 היקף הפרסום, שיחה בין בני זוג, אינו מצדיק מתן פיצוי. גם לו הייתי רואה לנכון לקבל את
 2 התביעה בגין פרסום זה, הפיצוי שהיה נפסק היה זניח עד לסכום של 100 ₪ המבטח את
 3 עיסוקו של התובע בעניינים שלא מצדיקים ניהול הליך שיפוטי.
 4
 5 לפיכך דין התביעה ביחס לפרסום הראשון להידחות.
 6
 7 פרסום שני – תלונה לוועדת האתיקה
 8 10. ביחס לקיומו של פרסום זה, אין מחלוקת, שכן ביום 1.8.13, הגיש הנתבע לוועדת האתיקה
 9 טופס תלונה כנגד התובע בו ציין כי התובע מייצג את אשתו בהליך גירושין המתנהל בבית
 10 הדין הרבני וכי התובע פנה אליו במכתב דרישה להתנצלות ופיצוי. בתלונה מפרט הנתבע את
 11 המכתב של התובע לרבות העובדה כי לא צוין בו שמו של האדם באוזניו לכאורה בוצע
 12 הפרסום. הנתבע ראה בפנייה זו כאיום בהליכים כנגדו, העללת עלילות וניסיון סחיטה
 13 וכהתנהגות שאינה הולמת עורך דין.
 14
 15 התובע נדרש להגיב לתלונה, אולם ביום 12.11.13, החליטה לשכת עורכי הדין לגנוז את
 16 התלונה בטענה כי זכותו של התובע לפנות לנתבע בעניין הנדון.
 17
 18 התובע לא הוכיח כי תוכן פרסום זה מהווה לשון הרע. הפרסום מתאר תיאור עובדתי נכון של
 19 מכתב דרישה מטעם התובע כלפי הנתבע. בפרסום לא מכנה הנתבע את התובע בכינויי גנאי
 20 ולא מוציא דיבתו רעה. לשיטת התובע, עצם הגשת התלונה מהווה לשון הרע, אולם אין בידי
 21 לקבל עמדה זו שכן נדרש שתוכן התלונה יכלול ביטויים המהווים לשון הרע.
 22
 23 לא מצאתי יסוד לעילת התביעה בגין פרסום זה. מדובר בפרסום החוסה תחת ההגנה
 24 המפורשת בסעיף 8(15) לחוק, מאחר ומדובר בתלונה שהוגשה לרשות המוסכמת לקבל
 25 תלונות על הנפגע. לא מצאתי בסיס לטענת התובע כי הפנייה ללשכת עורכי הדין נועדה במטרה
 26 לפגוע בו. לנתבע הזכות לחשוב כי פנייה אליו בדרישה לפצות את בא כוחה של אשתו, מהווה
 27 פנייה לא ראויה המקנה לו את הזכות להתלונן ללשכת עורכי הדין.
 28 מדובר בתלונה סבירה, על רקע דרישת התובע לפיצוי והתנצלות.
 29
 30 עצם העובדה כי לשכת עורכי הדין לא מצאה לנכון להידרש לתלונה לגופה, אינה הופכת את
 31 התלונה עצמה לתלונה שלא הייתה סבירה.
 32

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2-09-13 ברק נ' אלביליה

תיק חיצוני:

- 1 יוער כי העובדה שבמכתב הדרישה, בתגובה ללשכת עורכי הדין, ואף בכתב התביעה, לא טרח
2 התובע לגלות כי מייחס לנתבע דברים שאמר לאשתו בביתם, מקנה משנה תוקף לעמדת
3 הנתבע שחש פגוע ממכתב דרישה זה ופנה בתגובה ללשכת עורכי הדין.
4 לפיכך הפרסום אינו מהווה לשון הרע וגם לו היה בו תוכן המקים עילה לפי החוק, עומדת
5 לנתבע הגנה הקבועה בסעיף 15(8) לחוק.
6
7 לפיכך דין התביעה ביחס לפרסום השני להידחות.
8
9 סוף דבר
- 10 11. בשיחה בין בני הזוג, כינה הנתבע את עורך דינה של אשתו, "עורך הדין הנוכל שלך", לאור
11 טיב הפרסום ונסיבותיו, מצאתי כי אינו מהווה לשון הרע וגם אם מדובר בפרסום אסור,
12 עומדת לנתבע הגנת הבעת הדעה. בנוסף מכלול נסיבות העניין אינן מצדיקות מתן פיצוי בגין
13 אמירה מסוג זה בהקשר ובמקום שבו נאמרה.
14
15 אמנם אין לעודד שיח הפוגע בכבודם של אחרים, לרבות במשלח ידם של עורכי דין, אולם
16 בגדר האיזונים שבחוק איסור לשון הרע, ניתן לסבול פרסומים בוטים אשר לא זוכים להד
17 ופרסום מעבר לשיחה בין שני אנשים. יתרה מכך, לא ראוי לעודד התדיינות מסוג זה
18 המשיקות להליך משפטי תלוי ועומד ואשר נועדו, ולו בעקיפין, להשפיע על בעל דין מלהביע
19 עמדתו על הצד שכנגד או בא כוחו, שעה שהליך המשפטי ביניהם תלוי ועומד.
20
21 לא מצאתי בסיס לפיצוי בגין תלונה ללשכת עורכי הדין ורק בנסיבות קיצוניות הגשת תלונה
22 מעין זו, יכול ותהווה עילה לפיצוי.
23
24 על כן, אני מורה על דחיית התביעה.
25
26 לאור טיבה של התביעה אשר חייבה את הנתבע לשאת בעלויות משפטיות בגין עניין של מה
27 בכך, ראוי היה להטיל על התובע הוצאות מוגברות. למרות שהתרשמתי כי הנתבע ביחסיו עם
28 אשתו מתבטא באופן פוגעני כלפי התובע, לא מצאתי כי ראוי לשלול ממנו הוצאות הליך זה.
29 עם זאת, לאור התנהגות הנתבע כלפי התובע, כפי שמשקפת מהעדויות שהובאו בפניי ומאחר
30 והתרשמתי כי העיד באופן מתחכם, יישא התובע בהוצאות הנתבע בסכום כולל של 7,500 ₪.
31
32 ניתן היום, כ"א טבת תשע"ו, 02 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 2-09-13 ברק נ' אלביליה

תיק חיצוני:

עידו כפכפי, שופט

1

2